Jílovský školák 1

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy, X. ročník

1.12. 2017

Senát

Členové Senátu se i v letošním roce schází každou druhou středu ráno. Na schůzkách hrají například seznamovací hry.
Více čtěte na str. 4

Ekotým

I v letošní školním roce se schází členové Ekotýmu. Velká schůzka, kde se sejde celý ekotým, je jednou za měsíc. Jinak se členové schází na menších schůzkách jednotlivých týmů.
Více čtěte za str 6.

Zookoutek

Náš zookoutek v listopadu oslavil páté narozeniny. Vystřídala se nám tady spousta zvířat, která jsme si všichni oblíbili. Nejstarším obyvatelem zookoutku je andulka jménem Rendy, kterému je stejně jako zookoutku, pět let.
O zookoutku více čtěte na str 4.

Dále čtěte

Strana 2 a 3: Rozhovor se Zdeňkem Ležákem

Strana 11: Recepty na Vanilkové rohlíčky

Strana 8: Křížovka a hádanky

Senátoři v Senátu

Pan učitel Matěj Vrhel s paní učitelkou Klárou Doudovou nás přihlásili do soutěže Škola pro demokracii s projektem PSOS (PSÍ ES Ó ES). Z 26 přihlášených projektů nás vybrala porota mezi deset nejlepších. V internetovém hlasování jsme získali přes tisíc hlasů a díky tomu jsme 28. 11. jeli do Senátu České republiky s tím, že jsme se dostali mezi pět nejlepších. Když jsme dorazili do Senátu, prošli jsme kontrolou. Potom se představily všechny školy, které se dostaly mezi deset nejlepších a poté i těch pět (kde jsme byli i my) ukázalo svá videa a odprezentovalo své projekty, které zhodnotili porotci. V porotě zasedla 1. místopředsedkyně senátu Miluše Horská, ekonom Tomáš Sedláček, poslanec Vít Rakušan, senátor Libor Michálek, herec a zpěvák Adam Mišík a předsedkyně české středoškolské unie Lenka Štěpánová.

Všichni jsme pak hlasovali tak, že jsme házeli skleněné kuličky do lahví s názvy projektů. Naše škola skončila s celkovým počtem 20 bodů na třetím místě.
Následovaly workshopy ve skupinách, do kterých nás rozdělili organizátoři. Řešili jsme otázku, jestli bychom měli mít volební právo už od 16 let.

Denisa Jirsíková, 9.A

Reportáž o návštěvě zástupců školních senátů v Senátu ČR najdete v archivu Zpraviček na www.decko.cz

V červnu jsme se podívali do redakce ABC

Ráno 28. června jsme se sešli na autobusové zastávce v Jílovém. Když jsme dojeli do redakce ABC, zavolali nám Zdeňka Ležáka, který je šéfredaktor. Ukázal nám předchozí díly ABC a kolik jich prodali. Potom jsme viděli, jak se dělá titulní stránka a obsah časopisu. Pak jsme si povídali o ABC. Nakonec jsme dostali jedno číslo časopisu ABC a Zápisník dobrodruha.

Rozálie Heppnerová, 6.B

Ležák: Když mi vyjde knížka, mám obrovskou radost

Z povídání se Zdeňkem Ležákem, který pochází z Jílového a navštěvoval i naši základní školu, vznikl rozhovor nejen o jeho práci v časopise ABC. Úspěšný spisovatel se zmínil i o svých knížkách a zálibách.

Baví vás práce šéfredaktora?
Baví, i když někdy toho mám plné zuby. Je to zajímavé v tom, že vymyslíme téma a potom často zažijeme něco úžasného. Třeba jsme nedávno strávili půl dne někde na Moravě, kde člověk staví dřevěné lodě. Pak se přepneme a jdeme do nejmodernějšího řídícího střediska satelitů a zase je to úplně jiný svět. Teď jsem se skamarádil se zeměměřiči. Chodili jsme po poli a měřili. A takhle neustále skáčeme od jednoho tématu k druhému a poznáváme naprosto odlišné světy. Letos jsme dělali letní speciál s archeology. Prožili jsme s nimi dva měsíce a zkoušeli experimentální archeologii. To bylo prostě skvělé. Než se člověk začne nudit, už dělá něco jiného. Na druhou stranu je na práci v redakci hodně rutiny. A to je mně osobně hodně nepříjemné, je neustálý ekonomický tlak.

Jak dlouho trvá udělat jeden časopis?
Máme čtrnáctidenní periodu, ale výrobní cyklus jednoho čísla je zhruba měsíc a půl. Posledních čtrnáct dnů se dělá závěrečná fáze, tedy grafický zlom. To je skládání textů a obrázků v počítači do finální podoby článku. V každém okamžiku děláme zhruba na třech číslech zároveň a něco si můžeme připravovat na později.
V první fázi mám jako redaktor něco naplánované a začínám třeba shánět kontakty. V druhé fázi mám napsaný článek, pak následují jazykové korektury a v poslední fázi se to „láme“ *(graficky upravuje na stránku – poznámka redakce)*. Já jako šéfredaktor pak dělám závěrečné korektury. Kdyby redaktor dělal jenom jeden článek, než od začátku do konce vyjde jedno číslo, tak by téměř neměl co dělat.

Kolik výtisků časopisu se měsíčně zhruba prodá?
Každého čísla ABC se v současnosti prodává kolem 23 tisíc kusů. To je v porovnání s konkurencí stále dobré. My jsme teď dva roky za sebou vyhráli cenu Časopis roku v kategorii Děti a mládež a jedním z kritérií je i prodej a jak si stojí na trhu. My si v tom našem segmentu stojíme velmi dobře. Na druhou stranu, jestliže se letos prodalo 23 tisíc kusů, tak loni to bylo průměrně 27 tisíc, předloni byl průměr 31 tisíc. Je tedy vidět jak prodej klesá. A kdybych šel do roku 2010, kdy jsem začal dělat šéfredaktora, tak to se prodávalo kolem 42 tisíc kusů. Ve výsledku ale klesají všechny tištěné časopisy, nejen dětské. Když se v roce 2012 objevily tablety, následující rok jsme zaznamenali takový pokles, že jsme mysleli, že se z toho nikdy nevzpamatujeme. Pak se zase výrazně rozšířily chytré mobily mezi dětmi a byla to zase obrovská rána. Faktorů snižování prodeje je ale daleko víc. Lidé mají čím dál menší motivaci platit za informace. Samozřejmě ta informace se nezrodí sama od sebe. Musí ji někdo vytvořit. Takže je to hodnota, v níž je naprosto legitimní a opodstatněné obchodovat, chtít za ní peníze.

Kolik tedy necháváte tisknout čísel?
Zmiňoval jsem, že průměr prodaných čísel je 23 tisíc. Abychom prodali tolik, musíme vytisknout kolem čtyřiceti tisíc. Takže zhruba dvojnásobek. Co se neprodá, zůstane na stáncích a stáhne se do centrálního skladu. Tam se to přepočítá a to je vlastně naše ztráta. Těmto neprodaným časopisům se říká remitenda. Když jsem nastupoval do ABC v roce 1999, bývala běžná remitenda kolem dvaceti procent. Dnešní běžný stav je 45 až 55 procent. To znamená, že už když se to tiskne, vím, že polovinu z toho neprodám. Proč to tedy dělám? Proč si neřeknu, že snížím tištěný náklad a nesnížím si tím ztrátu? Protože bych časopis nedostal na všechna prodejní místa. Tudíž bych neprodal 23 ale třeba jenom 15 tisíc kusů a pak bych to stáhnul zase a prodal bych deset tisíc, pak pět a za půl roku bych mohl redakci zavřít. Takže takto si sice nastavuju pořád nějakou ztrátu v remitendě, ale dělám to proto, abych časopisy prodal a vydělal peníze.

V ABC máte redakční testy. Jak to testování probíhá?
Záleží na tom, jaký to má rozsah a jakou to má důležitost. Jestliže testujeme sluchátka, tak ten člověk, který je zkouší, si je vezme a čtrnáct dní je nosí na uších. Také náš bývalý kolega je redaktor v D-testu a má přístup k opravdu dobrým testovacím metodám. Tak jsou větší testy. Například jsme dělali test volantu, tak jsme si vzali deset volantů, z nich jsme pět vybrali a pak jsme tady v ateliéru měli dva dny rozložené počítače s volanty a přizvali jsme si k tomu ještě dva závodníky. S odborníky jsme je vyzkoušeli se vším všudy.

Vy jste pracoval i v časopise 21. Století Junior, pak jste přešel do ABC. Liší se ty časopisy hodně svým obsahem?
Já jsem dělal od roku 1999 do roku 2008 v ABC jako redaktor, pak jsem přešel do Juniora, kde jsem byl na postu šéfredaktora dva roky. Časopis jsme tam dělali ve dvou, takže jsem měl opravdu plné ruce práce. To se strašně odráželo na kvalitě. Skutečně to pak vedlo k tomu, že po nás doslova chtěli opisovat internet. Říkám tomu takhle hnusně, ale ono to tak je. Osmdesát procent časopisů a nejenom dětských, co je na trhu, je opsaný internet. Proč mám potom jako zákazník za takové texty platit? To jsem nikdy nechtěl dělat. Po dvou letech, kdy jsem dostal nabídku zpátky do ABC na šéfredaktorské místo. Vděčně jsem ji vzal Šel jsem za lepším časopiseckým titulem, lepšími penězi a lepším postavením. U nás v ABC má redaktor do čísla jeden až dva články. Udělá tak maximálně pět článků do měsíce, a má čas se tomu věnovat. A to je vidět na vysoké kvalitě článků.

(pokračování rozhovoru najdete na str 3)

(pokračování rozhovoru se Zdeňkem Ležákem)

Máte grafiky a odborníky, kteří s vámi spolupracují a které si hýčkáte?

Máme dvorního výtvarníka Lukáše Fibricha. Znáte jeho kocoura Mourrisona? Lukáš Fibrich je opravdu jeden z předních českých výtvarníků pro děti, to je bez pochyby. Do časopisu Nedělníček, který teď také vedu, mám zase Honzu Smolíka, což je také úplná ikona mezi výtvarníky pro dětskou literaturu.

V redakci ABC nemám například odborníka na vesmír. Tak máme alespoň externistu, který pracuje v brněnské hvězdárně a píše pro nás.

Máte nějaká velká střediska, trafiky, jako třeba Relay, který to od vás kupuje?

Relay to od nás nekupuje. Je to prostředník prodeje. A není to ale jenom Relay, ale třeba obchodní řetězce jako je Billa nebo Albert. Odebírají od nás obrovské množství. Když u vás do trafiky na náměstí, odhaduji, přijde pět kusů, tak do Alberta jich přijde sto padesát. Takže pro nás je samozřejmě lepší si hýčkat si tyto řetězce nebo ty jako je Relay. Ale pro nás jsou strašně důležité i ty malé trafiky, které odebírají třeba jen jedno nebo dvě ABC, protože když o ně přijdeme, tak celá ta oblast nemá náš časopis. Na začátku roku jsme se radovali, že jsme spadli do jiného danění a tudíž to budeme mít o něco snadnější. Ovšem ve stejné době přišlo zavedení EET a rázem v republice skončilo přes pět tisíc malých trafik. Na čtyřech tisících z nich bylo ABC a my jsme o ně přišli. Byly to koncové trafiky, kde jsme měli jedno dvě ABC a ty najednou prostě nejsou.

Napadlo vás dát do ABC nějaké zajímavosti o redakci?

Ano. Zrovna nedávno jsme to dělali. Bylo to na impuls od čtenářů. Napsali nám, že chtějí vědět, jak se dělá ABC. Tak jsme udělali téma čísla, kde jsme komiksovým způsobem ukazovali, jak funguje redakce. Že se dělají nějaké korektury, že to má nějaký výrobní cyklus, že tam grafik něco dělá. Mělo to rozsah čtyř stran. A mělo to úspěch, Potom jsme udělali článek, jak se ABC tiskne. Teď tiskneme například ve dvou tiskárnách, protože máme různé papíry. Takže jsme byli v naší firemní ostravské tiskárně, kde nám ukazovali, jak tisknou ABC a to vyšlo, myslím, loni v červnu. A taky celkem úspěšné a pěkné.

Na konci ABC bývají odpovědi dětí na otázku, co se jim nejvíce líbilo. Jak tyto děti vybíráte?

Úplně ideální by bylo, kdybychom jezdili po republice a ptali se jednou dětí z Prahy, podruhé z Mělníku, potřetí třeba z Karviné. Ale na to prostě nemáme. Funguje to tak, že jedna bývalá kolegyně je učitelkou a já ji pověřil, aby s novým ABC a objížděla především pražské, školy. Někdy je to z okolí, a když jsou prázdniny, tak třeba z letního tábora. Nicméně je to většinou omezené na Prahu, maximálně Středočeský kraj. Výstup je docela jednoduchý, děti řeknou jen pár vět, ale znamená to s nimi strávit třeba čtyři hodiny. Protože si musí sednout do nějaké učebny a tam to všechno projít. V úplně ideálním případě by si měly články přečíst a reagovat na ně. Samozřejmě se to dá udělat tak, že já ti to tady ukážu, něco si vymyslíš, a já to tam pak „nasmolím". Takhle to ale neděláme. A nechtěl bych to tak dělat.

Jak určujete, jak často vycházejí speciály ABC?

Vloni jsme si stanovili dva speciály do roka. Osvědčilo se to. Loni jsme vydali letní a zimní speciál. Oba byly hodně úspěšné. Takže když se skládal rozpočet na letošní rok, tak jsme si řekli, že nebudou dva, ale možná tři speciály. Ten letní, už máme za sebou, vyšel na začátku června a prodával se celé prázdniny.

Napadlo vás někdy udělat téma komiksu podle obalu ABC? Například, když tam je Spider-man, udělat o něm komiks. Nebo o Legu?

To by bylo problematické, protože bychom na to neměli licenci. Asi by to nebylo ani tak záživné. Máme vždy na půl roku dva seriály. Vybírám je a jsem rád, když je jeden o nějaké partě dětí a druhý sci-fi.

Vyrobit vystřihovánku musí trvat déle, než jenom dva týdny.

Vystřihovánky se připravují samozřejmě dopředu. Dělají je externí autoři a my jich máme kolem sebe asi patnáct. Na vytvoření jedné vystřihovánky mají zhruba dva a půl měsíce. Když jsou hodně rychlí, tak to dají za dva týdny, ale to je opravdu výjimečný stav.

Vy jste i spisovatel. Píšete teď nějakou knížku?

Do konce roku by mi měly vyjít tři knížky. V zásadě už jsou všechny napsané. Jedna už je v sazbě, ta bude ke stoletému výročí Bolševické revoluce v Rusku *(ta vyšla 18.9.)*. Bude to částečně komiks, vyjde v Albatrosu. Druhá vyjde v nakladatelství Argo a bude o odboji během druhé světové války a bude to velký příběh Tří králů *(vyšla na konci října)*. Třetí věc, která je zatím nedodělaná, je do komiksu předělaný Labyrint světa a ráj srdce od Jana Ámose Komenského. To jsou tři knížky, které mi letos vyjdou, a v tuto chvíli dělám na dalších dvou, které vyjdou příští rok. Jedna z nich je životopisný komiks o T. G. Masarykovi. Příští rok bude velké kulaté výročí. A potom budu dělat dvojku bolševiků.

Jaká je vaše oblíbená historická postava, spisovatel nebo spisovatelka a část dějin?

Mám dvě oblíbená období. Dvacáté století, které úplně miluji, co se týče historických událostí, a druhý je vrcholný středověk. Z postav vrcholného středověku to jsou Lucemburkové a hlavně Jan Lucemburský. On je pro mě postava úplně top. A ti spisovatelé? Já mám rád Johna Kennedyho Toola, který napsal dvě knihy a pak si ustřelil hlavu a nenapsal už nic dalšího. Ty dvě knížky jsou naprosto geniální. Spolčení hlupců, určitě doporučuji starším, a Neonová Bible. Podle mě jsou to nejlepší kusy americké literatury.

Co vás baví na psaní knih o historii pro děti?

Je to takové spojení, které nevypadá moc atraktivně, ale mě k tomu dovedla ta velká výročí. V roce 2011 jsem vydal román pro děti G2R – Tajemná hra. Je o počítačové hře, která se zbláznila a začala polykat hráče. Měla dobré recenze, ale vydalo se asi tak dva tisíce kusů a prodalo se jich do tak osm set. Takže žádný velký trhák. Když jsem potom v roce 2014 vydal knížku o československých legionářích, vyšla a začali to kupovat nejenom děti, ale i dospělí.. Bylo to dobře trefené na to výročí Pak vyšli druzí legionáři, kteří byli stejně úspěšní. A pak už to šlo ráz na ráz, výročí Jana Husa šest set let, výročí Karla IV., teď výročí Marie Terezie. Mezi knížkami mám dva bestsellery, a to Karel IV., a oba díly Stopy legionáře. Ty ostatní jsou na tom prodejně hůř, ale také to není špatné, o čemž svědčí objednávky dalších knih od různých nakladatelství. Když mi knížka vyjde, mám samozřejmě obrovskou radost.

Jaké knížky čtete vy?

Já čtu všehochuť, ale mám rád literaturu faktu. Čtu rád sci-fi i detektivky. Přečtu tak padesát knížek za rok. Obvykle čtu třeba osm knížek najednou.

Děkuji za rozhovor

Klára Novotná

Vyluštění hádanek: mapa; tvé jméno; řeka a potok; dinosauří vejce; komár, blecha, štěnice, klíště; třikrát; 3

Noví učitelé, vychovatelé, asistenti se představují

Se začátkem nového školního roku začalo na naší škole působit několik nových učitelek, vychovatelek a asistentek. V tom to článku se vám je pokusíme představit.

Zuzana Gašová (učitelka)
1. Kde bydlí?
Bydlím v Jílovém
2. Co se jí líbí?
Líbí se jí druhá třída, hodné děti. Jejím cílem je naučit děti, co potřebují znát. Chce, aby z dětí vyrostli slušní lidé.
3. Koníčky
Sborový zpěv, cyklistika, jóga, lyžování.

Alena Vlasáková (vychovatelka)
1. Proč jste šla pracovat do naší školy?
Chtěla jsem zkusit jiné zaměstnání.
2. Jak se vám tu líbí?
Dobře.

Jana Kozlová (učitelka)
1. Proč učíte tady?
Líbí se mi tady všechno.
2. Jak se vám tady líbí?
Líbí se mi vztahy
3. Co učíte?
Všechno
4. Kterou třídu učíte?
4.C
5. Co děláte ve volném čase?
Kroužky, čtení, hraje na ukulele, divadlo, věnuji se dětem, cvičím jógu a jógu smíchu.

Zita Schütz (učitelka)
1. Proč jste přišla na naši školu?
Protože jsem se těšila, že budu učit a mám to blízko svého bydliště.
2. Jak se vám tu líbí?
Zatím se mi tu líbí a nevzdám to.
3. Co učíte?
Výtvarnou výchovu a angličtinu.
4. Co děláte ve volném čase?
Věnuji se svému dítěti, přátelům. Chodím ráda do přírody, na výstavy. Také ráda cestuji.

Miroslava Matúšová (učitelka)
1. Proč jste přišla na naši školu?
Protože tu mám tři děti a chci tu pomoct.
2. Jak se vám tu líbí?
Zatím ano.
3. Co učíte?
Chemii a angličtinu.
4. Co děláte ve volném čase?
Vozím děti na kroužky, hodně čtu a připravuji se do školy.

Alena Chlumecká (asistentka)
1. Proč jste přišla na naši školu?
Chodí sem moje vnoučata.
2. Jak se vám tu líbí?
Ano, líbí.
3. Co děláte ve volném čase?
Ve volném čase se věnuji vnoučatům, ručním pracím, zahradě.
4. Jaký je váš cíl?
Mým cílem je pomoc žákům, aby to zvládli.

Kamila Rybářová (asistentka)
1. Proč jste přišla na naši školu?
Protože jsem sem chodila na základní školu a chtěla jsem poznat práci asistentky.
2. Jak se vám tu líbí?
Zatím se mi tu líbí.
3. Co tady děláte?
Asistuju ve 3.A.
4. Co ráda děláte ve volném čase?
Ráda čtu a odpočívám.

Kristýna Strnadová (asistentka)
1. Kterou třídu máte nejraději?
Tu svoji, 3.D.
2. Co je vaším cílem?
Pomoct dětem.
3. Jaké jsou vaše koníčky?
Procházky, čtení, psaní.
4. Proč jste přišla na tuto školu?
Chtěla jsem zkusit práci s dětmi.

Taylor Baggerly
1. Proč jsi přijela?
Mám velký zájem o cestování a navštívila jsem Českou Republiku už předtím a milovala jsem to tu.
2. Jak se ti tu líbí?
Libí se mi tu! Je to velmi cenná zkušenost. Mám ráda všechny moje nové přátele!
3. Co učíš?
Učím angličtinu! Učím v angličtině druhou až devátou třídu.
4. Co děláš ve svém volném čase?
Trávím čas s přáteli a cestováním po Evropě.

Ptali se: Lea Limprechtová, Kája Novotná, Štěpán Ventura, Tereza Hemerlová, Rozálie Heppnerová, Zuzana Chlumecká

V Senátu hrajeme seznamovací hry

Senát se schází jednou za čtrnáct dní, ve středu ráno před vyučováním. Zatím hrajeme seznamovací hry. Jedna z nich byla, že jsme stáli v kroužku a měli jsme klubíčko. To jsme si házeli, kdo ho chytil, ten řekl své jméno, držel nit, řekl jméno někoho jiného a hodil mu klubíčko dál. To se postupně rozmotalo. A já jsem zvědavá, co budeme hrát příště.

Tereza Novotná, 2.C

Noste staré pečivo, prosí chovatelé

Na chovatelském kroužku se staráme o 11 králíků, kterým každé úterý vyměňujeme podestýlku. Také máme ve školní zahradě dvě ovce a dvě kozy, které krmíme. Během celého týdne máme rozdělené krmící služby. Noste, prosím, staré usušené pečivo.

Štěpán Ventura, 3.C

Všechny děti i rodiče zveme na Dětský karneval, který se bude konat 20. ledna v sokolovně

Novězvolené zástupkyně rodičů ve školské radě se těší na spolupráci

Milí rodiče,
oslovujeme Vás touto cestou jako Vámi zvolené zástupkyně rodičů ve Školské radě a začneme poděkováním za důvěru, kterou jste nám v hlasování projevili.
Rády bychom se Vám krátce představily:

Milena
V Jílovém bydlím od roku 2006 a znát mě můžete z hudebních kroužků Yamaha Class, které jsem vedla v MC Permoníček pět let. Zpívám v jílovském sboru Homunculí a v současnosti působím ve finančním výboru města. I když jsem profesně ekonomka a stále působím v oboru finančnictví, zajímám se o alternativní směry ve vzdělávání a poslední dva roky jsem učila angličtinu a hudební výchovu děti na prvním stupni v montessori třídě v Praze. ZŠ Jílové navštěvují obě moje děti.

Petra
Více než 20 let bydlím v Lukách pod Medníkem. V letech 2007 - 2010 jsem působila jako lektorka kurzů a koordinátorka programu v MC Permoníček a zapojila se tak do dění v Jílovém. Jako většina z Vás se snažím skloubit své pracovní a rodičovské povinosti se svými volnočasovými aktivitami, které jsou hodně různorodé a částečně ovlivněné zájmy mých dcer.

Pravomoci školské rady stanovuje Školský zákon. Školská rada např. schvaluje výroční zprávu o činnosti školy a školní řád, vyjadřuje se k návrhům školního vzdělávacího programu a k jeho uskutečňování nebo se podílí na zpracování koncepčních záměrů rozvoje školy. V neposlední řadě podává podněty ředitelce školy a zřizovateli.

Chceme úzce spolupracovat s rodičovským spolkem SPOUŠ-Ť a komunikovat se školskou komisí, abychom společnými silami našli nejdůležitější problematická témata, týkající se provozu školy a společně je co nejlépe vyřešili.
S některými z Vás jsme již měli příležitost diskutovat a už z těchto prvních setkání máme řadu podnětů, které chceme projednat s vedením školy. Rodičům, kteří projeví svůj zájem, bychom rády zprostředkovaly zapojení do života školy v různých formách tak, aby tato aktivita prospěla našim dětem, nám rodičům i škole samotné.
Kontaktovat nás můžete e-mailem na adrese: skolskarada@zsjilove.cz, případně na soukromých e-mailových adresách: milena.virtova@seznam.cz a petra.kanokova@seznam.cz.
Těšíme se na spolupráci s Vámi.

Milena a Petra

Co je to školská rada
- Vyjadřuje se k návrhům školních vzdělávacích programů a k jejich následnému uskutečňování.
- Schvaluje výroční zprávu o činnosti školy.
- Schvaluje školní řád a navrhuje jeho změny.
- Schvaluje pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků.
- Podílí se na zpracování koncepčních záměrů rozvoje školy.
- Projednává návrh rozpočtu školy na další rok, vyjadřuje se k rozboru hospodaření a navrhuje opatření ke zlepšení hospodaření.
- Projednává inspekční zprávy české školní inspekce.
- Podává podněty a oznámení řediteli školy, zřizovateli, orgánům vykonávajícím státní správu ve školství a dalším orgánům státní správy.

Zuzana Němcová

Zookoutek oslavil páté narozeniny

Nyní je to již pět let, co je s námi náš zookoutek. Za těch pět let si získal oblíbenost u žáků, učitelů a nyní i veřejnosti.
Vystřídala se nám tady spousta zvířat, která jsme si všichni oblíbili.
Nejstarším obyvatelem zookoutku je andulka jménem Rendy, kterému je stejně jako zookoutku, pět let. Celkově tady máme pět papoušků. Máme korelí pár Lilu a Křupíka. Dále tu máme tři andulky. Kromě Rendyho tady jsou Jimmy a Leela. V Zookoutku je ještě zebřička jménem Romeo – dříve se jmenoval Malá. Máme také savce, jako třeba morče jménem Milka, je to takový malý soudek. Také myšky, které přesně daná jména nemají. A pak i králíčka, kterému všichni říkají Bobešek, ale pojmenovali ho Corny. Jsou tu také oblovky To, Máš, Dobré. Nebo dokonce pakobylky i švábi.
Mimo zookoutek se také nachází užovka červená jménem Žofka, agamy Frodo a Eleanor. Dokonce i rybičky, které se však nepojmenovaly. Je u nás také naše nová želvička Bolena, kterou nám nedávno darovali.
Letos se nám povedlo opět odchovat mláďata korel, andulky se bohužel nevylíhly. Agamy měly také mít mladé, avšak vajíčka byla vysušená. Nedávno se nám také narodily malé myšky, které jsou již tři týdny staré. Na jaře se poprvé pokusíme o odchov zebřiček, až k našemu Romeovi přibude jeho Julie.
I přes všechna mláďata, přišlo i několik ztrát. Minulý rok nám zemřel pětiletý králík Teddy - Emil, tříletý potkan Ratatouille a tříleté morče Čokoládka. O prázdninách se také ztratily dvě naše staré želvy Johny a Žofka.
Z pohledu mého, žákyně chodící do zookoutku, si myslím, že zookoutek je místo ideální pro strávení velké přestávky. Ale i pro ty, co mají rádi zvířata, rádi se s nimi mazlí a chtějí se o ně starat či se o nich něco dozvědět. Celkem lituji lidi, kteří mají alergii na naše zvířata a nemůžou tam být s námi.

Viktorie Pokorná, 9. A

Halloween s Taylor byl plný soutěží a kvízů

V úterý 31. října byl Halloween. Na druhou vyučovací hodinu se sešly všechny děti z druhého stupně v maskách. Letos to ale nebyl obyčejný Halloween, protože tam s námi byla Taylor. Připravila si pro nás anglický kvíz. Po kvízu byly pro nás připraveny soutěže: nejhezčí maska ve třídě, pojídání donatů, mňamka v plence… Každý si mohl vyzkoušet co chtěl. Po Halloweenu se vyhlásila nejhezčí maska ve třídách. Všichni si Halloween bezvadně užili. Už se moc těším na další Halloween.

Rozálie Heppnerová

V USA se o Halloweenu koleduje

Halloween se v USA slaví jinak než u nás. Zeptala jsem se proto paní učitelky Taylor, jak slavila tento svátek doma. V den Halloweenu vždy chodila se svou nejlepší kamarádkou od domu k domu koledovat. Zvonily a dostávaly různé sladkosti. Poté když už jich měly dostatek, tak šly ke kamrádčině mámě, která jim dělala nejlepší lasagne, které spolu vždy snědly. Nakonec začaly jíst vykoledované sladkosti.

Denisa Jirsíková 9.A

Strašidelný svátek slavila i družina

Školní knihovna

Navštivte školní knihovnu. Najdete ji ve 2. patře nad ředitelnou. V letošním školním roce je naší novou knihovnicí Kamila Rybářová.

Otevírací doba školní knihovny je:

Pondělí: 9.40 – 9.55 hod.

Úterý: 12.45 – 13.40 hod.

Středa: 9.40 – 9.55 hod.

Čtvrtek: 12.00 – 12.30 hod.

Stopy totality

V naší škole probíhá projekt STOPY TOTALITY. Zveme vás na lednovou výstavu - termín bude na webu školy.
O projektu více na www.stopytotality.cz

Květa Trčková

Ekotým buduje Geomapu a Živou zahradu

Samozřejmě i letos jsme se sešli na schůzce Ekotýmu. Z druhého stupně je nás tam o něco méně než z prvního a také pár učitelů chybí kvůli škole na náměstí. Zvolili jsme zase systém malých řešitelských týmů. Ty se postupně scházejí a pracují v nějakém "oboru" Ekoškoly jako jsou např. odpady. Některé týmy pracují celý rok a některé jsou třeba jen na měsíc. Velká schůzka, kde se sejde celý ekotým je jednou za měsíc. Menší schůzky jednotlivých týmů jsou pak na dohodě mezi členy. Do týmu se může samozřejmě zapojit KDOKOLIV a my budeme moc rádi, když se zapojí.

Pokračujeme s projekty z minulého roku jako je Živá zahrada nebo Geomapa.

Filipa Janoušková, 8.A

Nevíš si rady? Bojíš se? Rodiče ti nerozumí? Ubližuje ti někdo? Nedaří se ti v lásce? Máš pocit, že to nezvládáš? Zavolej na Linku bezpečí: 116 111 (*zdarma pro děti, mládež a studující do 26 let*)

Křížovka

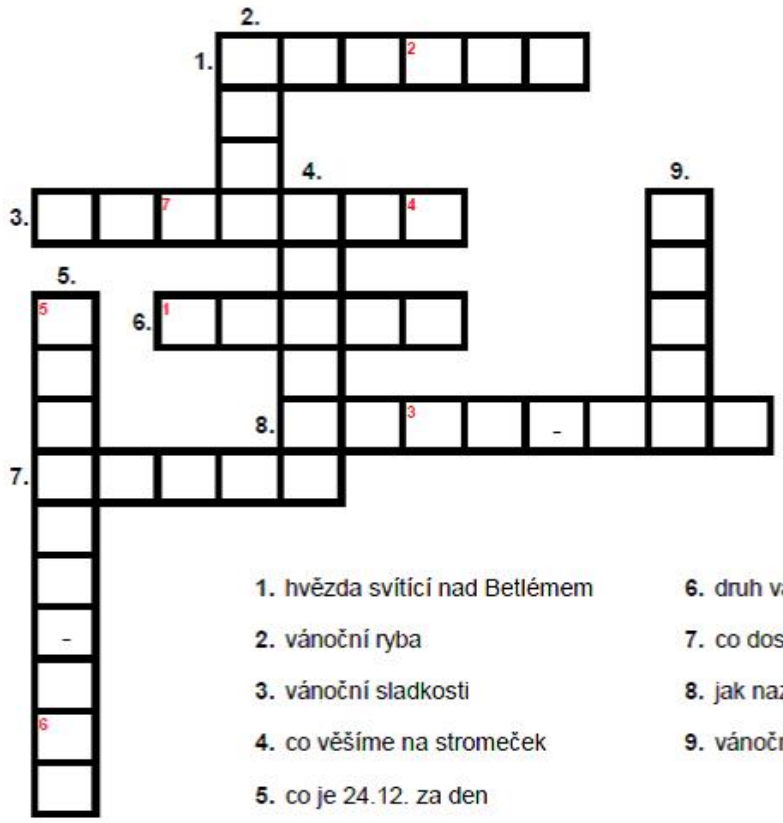

1. hvězda svítící nad Betlémem
2. vánoční ryba
3. vánoční sladkosti
4. co věšíme na stromeček
5. co je 24.12. za den
6. druh vánočního stromečku
7. co dostáváme pod stromeček
8. jak nazýváme 1. svátek vánoční
9. vánoční tradice: lití čeho

tajenka: V cizině rozeznívá rolničky Santa Claus nebo bílou holí mává Děda Mráz a u nás zvoní na zvoneček _ _ _ _ _ _ _.

Vytvořila Tereza Říhová, 6.B

Hádanky

Zdroj: internet

Kde se nachází místo kde jsou řeky bez vody lesy bez stromů města bez domů a silnice bez aut.

Patří ti to, ale tvoji přátelé a blízcí to používají více. Co to je?

Běžím, běžím, nemám dech, přitom ležím na zádech.

Kdo jsem?

Co bylo první. Slepice nebo vejce?

Které zvíře pije nejdražší nápoj na světě?

Mám doma v šuplíku dva páry ponožek, kolikrát musím sáhnout do šuplíku, abych vytáhl jeden pár stejných ponožek?

Král má několik dcer, všechny ostatní bez dvou jsou blondýnky, všechny ostatní kromě dvou jsou zrzky a všechny ostatní kromě dvou jsou brunetky. Kolik má král dcer?

Připravili Štěpán Ventura, Zuzana Němcová, Lea Limprechtová, Kája Novotná

Naučte se hospodařit s penězi nebo psát na počítači

Hospodařit s penězi a mít přehled o tom, kolik a za co utácíte vám pomůže aplikace **Money Levers**.
Chcete se psát na počítači všemi deseti prsty? Můžete se to naučit na stránkách **www.nedatluj.cz**.
Pro ty, kteří si chtějí vyzkoušet práci na hrnčířském kruhu, vyrobit si a nazdobit třeba vázu, je tu aplikace **Let's create. Pottery lite.**
Kdo má rád středověk a chce si vybudovat svou civilizaci a dobývat další území, může vyzkoušet hru **Mini kingdoms**.
Aplikace **Duolingo: Naučte se anglicky** vám pomůže v procvičování angličtiny, ale i jiných cizích jazyků.
S českým jazykem pomůže aplikace **Moje čeština**. Matematiku zase můžete procvičovat s aplikací **Matematika příklady**.

Štěpána Ventura, Šimon Ventura

Vánoční příloha

Anketa: co byste rádi viděli pod stromečkem?

Zeptali jsme se spolužáků, rodičů, sourozenců i kamarádů, co by si přáli k Vánocům, kdyby mohli snít bez omezení.

anonym: svět bez válek,
Mirek: ponožky,
Kiki: žehlička na vlasy,
Standa: rifle,
Šárka: oblečení,
Viky: oblečení,
Bára: selfí tyč
Roza: křížek na krk nebo notebook,
Hedvika: notebook,
Verča: živého koně,
Elena: být větší,
Bára: velkého plyšáka,
Terka: knížku,
Helenka: xbox,
Lucka: auto na dálkové ovládání,
Anežka: plyšového pejska,
Honza: mobil,
Metud: gel na vlasy,
Hana: nový batoh,
Martin: nový mobil,
Natálie: novou knížku,
Kristyna: tričko Musicaly,
Václav: hru na xbox,
Valérie: speedio nebo i-pod,
Jakub: počítač,
Lucie: puzzle 3D Eiffelova věž,
dívky (3 - 6 let): jednorožce, mluvící panenku,velkého plyšového medvěda, domeček pro panenky, elsu panenku, barbie koně
chlapci (3- 6 let): auto na ovládání, auta,autodráhu, transformer skládací, lego,
dívky (7 - 15 let): dotykový mobil, žehličku na vlasy, oblečení, deník
chlapci (7 - 15 let): dotykový mobil, tablet, playmobil, nerf pistole, modely letadel
ženy: zdravé děti, kávovar, šperky, modré z nebe, knihy
muži: sako, knihy, porche, lyže

Ptaly se Filipa Janoušková, Zuzana Chlumecká, Tereza Říhová, Rozálie Heppnerová, Tereza Novotná, Zuzana Němcová

Vánoční vtipy

Jsou Vánoce a jedna rodina si podle stromečkem rozbaluje dárky. Tatínek přijde k mamince a rozpačitě říká: "Ježíšek nám přeje veselé a šťastné Vánoce a posílá účet."

Pepíček se v zimě rozhodne, že půjde na třešně. Maminka ho zastaví a ptá se ho: „Kam jdeš Pepíčku?" Pepíček jí odpovídá:"Jdu na třešně." Maminka mu ale říká:"Ale je zima". „Právě proto jsem si vzal rukavice."

„Mamí, padá hvězda," křičí Pepíček z obýváku.
„Tak si něco přej!" „Ale z vánočního stromku."

Vybrala Rozálie Heppnerová, 6.B

Zveme vás na Vánoční zpívání

1.12. v 16:45 - Vánoční jarmark v ZŠ
2.12. v 11:00 - Regionální muzeum
13. 12. v 18.30 hod. v kostele Československé církve husitské
18. 12. v 18.30 hod. v kostele svatého Vojtěcha

Vánoční vyprávění aneb Jak rozsvítit stromeček

Bylo nebylo, stál v jednom městě velký dům. A v tom domě bydlelo tolik lidí, že by je člověk ani všechny nespočítal. Holky, kluci, maminky a tatínkové, babičky i dědečkové, zkrátka lidé mladí i staří, se svými domácími mazlíčky, i bez nich. A se svými rodiči v něm žila i Jana a Honzík. Byly to děti, které svým rodičům dělaly samou radost, často mamince a tatínkovi pomáhaly a byly na sebe hodné. Jednoho dne venku napadlo hodně bílého sněhu a to už obě bystré děti věděly, že se blíží Vánoce. Lidé začali do domu vcházet s krásně zabalenými balíčky a na chodbách voněla borovice a čerstvě upečené cukroví. I Janička a Honzík se začínali pomalu připravovat na Vánoce, pomáhali mamince s vánočním úklidem a zdobením perníčků. Když už chyběl do Vánoc jen jeden den, přinesl tatínek vánoční stromeček a děti dostaly za úkol ho nazdobit, práce je bavila a jejich domov za chvíli ožil barvami. Večer už byli všichni unavení a těšili se do postelí. Sotva ale usnuli, ozvalo se v obývacím pokoji: "To je dost, že jsem konečně venku!" A po chvíli bylo slyšet další a další hlasy "Konečně jsou tady Vánoce!" vykřikl někdo, "Já se tak těším na dárky!" řekl nadšeně jiný hlásek, "Myslíte, že letos budou v televizi zase dávat Popelku?" "Mluvte tišeji!" ozval se dívčí hlas "Chcete snad vzbudit děti?" "Ne, to ne...," špitl hlásek, ale když já jsem z těch Vánoc na větvi... "No jakpak by jsi nebyl na větvi, když jsi vánoční ozdoba na vánočním stromečku!" řekl někdo a náhle se všechny hlasy rozesmály "Ticho", okřikl je zase někdo, byla to slaměná panenka visící skoro uprostřed stromečku. Smích ustal, ale tiché mumlání dále pokračovalo. "Ty mě zvonečku vždycky rozesměješ...," řekla stříbrná hvězda, která visela úplně dole. A zvoneček tichounce zacinkal. Chvíli si vánoční ozdoby jen tak povídaly, ale po chvíli se jedna z nich vylekala a vykřikla: "Kde jsou svíčky?" Vánoční stromeček přece nemůže být bez svíček. Děti na ně zapomněly. "Ano, ano... že jsme si toho nevšimli dřív... Co budeme dělat?" Vánoční ozdoby byly bezradné. Třpytivá hvězda se rozplakala. "Bez světel svíček nebudu zářit!", vzlykala. Náhle promluvila slaměná panenka: "Podívejte!" a zhoupla se na zelené větvičce směrem k vysoké skříni. "Támhle nahoře zbyla ještě jedna nerozbalená krabice, třeba v ní jsou svíčky!" "Ano, ano!" zajásaly ozdoby, po chvíli se však ozvala fialová vánoční koule: "Ale jak se k nim dostaneme? Já jsem tlustá a ta krabice je příliš vysoko." "Máš pravdu, koule," ozval se něcí hlas, stříbrná hvězda se dala zase do pláče. "No tak... přece jsem tu ještě já!" ozval se shora něcí hlas. Byl to anděl, krásná vyřezávaná figurka se zlatými křídly. "Anděli, ty jsi naše spása." řekla hvězda a utřela si slzičky. Anděl roztáhl svá krásná křídla a zlehounka se vznesl do vzduchu. Snesl se až na vrchol vysoké skříně a otevřel víko krabice. "Jsou tady!" řekl. "Hurá, zacinkal zvonek, vánoční stromeček se rozsvítí!" Ozdoby byly nadšené a anděla odměnily potleskem, anděl uchopil jednu svíčku a podal ji slaměné panence, která ji připevnila na stromeček, pak se zase snesl nahoru na skříň a udělal totéž s druhou, třetí a čtvrtou svíčkou. Všechny vánoční ozdoby celou noc pracovaly. Už začínalo svítat, když připevnily poslední svíčku. "Já jsem tak unavená," ozvala se stříbrná hvězda. "Já taky," zívla slaměná panenka. Anděl, který celou noc létal na skříň, se už nezmohl ani na slovo a usnul. Po chvíli se děti probudily a nadšeně vběhly do obývacího pokoje, "Hurá, dneska najdeme pod stromečkem dárky!" vykřikl Honzík "A na večeři si dáme kapra, mňam!" řekla Janička. Venku bylo bílo. Děti snědly pár výborných perníčků a daly se do zpívání koled. To už byla vzhůru i maminka a tatínek. Všichni se těšili na krásný večer. Když konečně nastal, zapálili svíčky na vánočním stromečku, pouštěli lodičky a pochutnali si na večeři, když dojedli, ozval se zvoneček a děti mohly jít do obývacího pokoje rozbalovat dárky. Stromeček byl překrásný, zlatý zvonek a fialová koule se krásně leskly a stříbrná hvězda zářila až přecházel zrak. Pod stromečkem byla hromada dárků. Rozzářily se i dětské oči. Děti, rodiče i vánoční ozdoby byli šťastné, radovali se z dárků i ze zářícího stromečku. Anděl nahoře na větvičce špitl: "Šťastné a veselé Vánoce."

Zuzana Chlumecká, 5.C

Nakreslila Yasmína Bírová, 2.C

Co si přejí učitelé do nového roku

Lucie Kuklová: Hodně zdraví všem.

Michal Pešta: Hlavně zdraví.

Jiřina Dvořáková: Více času na vnouče a četbu knih

Renata Ihlová: Být zdravá

Lea Limprechtová, Tereza Říhová, Rozálie Heppnerová, Zuzana Němcová

Nechte se inspirovat a vyzkoušejte recepty na vanilkové rohlíčky

Každý rok se v mnoha domácnostech peče cukroví a ke stálicím patří vanilkové rohlíčky. Téměř každá rodina je však peče podle svého receptu. V redakci se nám jich sešlo několik a přidáváme vám je jako vánoční inspiraci.

1. Recept na Vanilkové rohlíčky
Potřebujete: Plech na vanilkové rohlíčky

Přísady: 100 g měkkého másla, 60 g cukru, 1 x vajíčko, ½ sáčku vanilkového cukru, 95 g hladké mouky, 25 g namletých mandlí/oříšků
Ještě dále: cukr moučka 2 lžíce, ½ vanilkového cukru

Příprava těsta: Máslo, cukr, vajíčko a vanilkový cukr dát do mísy a zamíchat mixérem až vznikne krémová hmota. Poté přidat do těsta mouku a namleté oříšky/mandle. Těsto je hotové. Vezměte plech stěrkou naneste těsto na plech. Troubu rozehřejte na 175°C. Do vyhřáté trouby dejte plech. Rohlíčky se pečou 10-12 minut (do zlatova).
Než se rohlíčky upečou smíchejte zbylý vanilkový (1/2 sáčku) s cukrem moučkou a dejte do mísy. Upečené rohlíčky opatrně vysypejte do připraveného cukru, misku zavřete a lehce protřepejte.

2. Vanilkové rohlíčky s náplní
4 vejce
250 g tuku + tuk nebo máslo na mazání
500 g hladké mouky
1 zakysaná smetana
Náplň:
250 g mletých vlašských ořechů
200 g cukru
1 vanilkový cukr

Postup: oddělíme žloutky od bílků. Smícháme tuk s hladkou moukou a rozetřeme, přidáme žloutky a zpracujeme těsto. Pokud je těsto tuhé, přidáme zakysanou smetanu – těsto musí být vláčné. Zpracované těsto rozdělíme na několik malých šišek. Každou šišku rozválíme natenko. Rozválené těsto pomažeme rozehřátým tukem nebo máslem a srolujeme do ruličky. Srolované ruličky dáme do ledničky na několik hodin.
Mezitím si pripravíme náplň: Ušleháme bílky s cukrem do husté pěny, přidáme mleté vlašské ořechy, vanilkový cukr a zamícháme.
Potom každou ruličku nakrájíme na malé kousky (5 cemtimetrů), rozválíme a dáme náplň. Srolujeme a upečeme. Upečené rohlíčky obalíme v moučkovém cukru.

3. Recept na rohlíčky
Ingredience:
300 g hladké mouky
210 g másla
100 g strouhaných vlašských ořechů
70 g moučkového cukru
hladká mouka na vál
na obalení: moučkový a vanilkový cukr, kakao s troškou mleté skořice

1. Z hladké mouky, nakrájeného másla, ořechů a moučkového cukru vypracujeme hladké těsto. Zabalíme ho do folie a necháme hodinu odpočinout v chladničce.
2. Z připraveného těsta utvoříme na pomoučeném válu váleček, odkrajujeme z něj malé kousky a vytvarujeme z nich rohlíčky. Přeneseme je na plech vyložený papírem na pečení, vložíme do trouby vyhřáté na 180 stupňů a pečeme, dokud lehce nezrůžoví.
3. Ještě horké rohlíčky obalíme buď klasicky ve směsi moučkového a vanilkového cukru, nebo neobvykle ve směsi kakaa se skořicí a chilli a necháme zcela vychladnout

4. Vanilkové rohlíčky
200 g másla,
250 g hladké mouky,
100 g mletých vlašských ořechů (nebo mandlí),
vanilkový cukr smíchaný s cukrem moučka na obalení

Ze všech surovin vytvoříme těsto a dáme ho na chvíli odpočinout v sáčku do lednice. Přes mlýnek na maso s nástavcem vytvoříme rozhlíčky (těsto protalčujeme přes nástavec a nožem oddělujeme jednotlivé kousky, jde to velmi rychle). Cukroví vyrovnáme na plech vyložený pečícím papírem a podle velikosti pečeme asi 15 minut při teplotě 190 °C do růžova. Ihned po upečení rohlíčky opatrně obalíme v cukru (teplé rohlíčky jsou velice křehké). Snažíme se rohlíčky netvarovat příliš "tlusté", protože se při pečení trošku rozšíří.

Lea Limprechtová, Tomáš Loučka, Filipa Janoušková, Zuzana Němcová, Tereza Říhová.

Redakce Jílovského školáka přeje všem krásné a klidné Vánoce a vše nejlepší do nového roku

Taylor: Santa nepochází od Coca coly

Nakreslila Yasmína Bírová, 2.C

V letošním školním roce u nás ve škole učí Taylor, která pochází z USA. Zeptali jsme se jí na rozdíly mezi životem u nás a v USA i na to, jaký je rozdíl ve slavení některých svátků.

1. Jaké jsou největší rozdíly mezi českými a americkými Vánocemi?
Největší rozdíl mezi americkými a českými Vánocemi je datum, kdy se slaví. Většina amerických rodin slaví štědrý den 25. prosince, ne 24. prosince. Tradici jezení ryby na štědrý den není v Americe velmi častá. Naše štědrovečerní večeře je obvykle šunka nebo krocan. V Americe na štědrý večer (24. prosince) chodí Santa Claus od domu k domu a rozdává dárky dětem. Slyšela jsem od lidí z Česka, že si čeští lidé myslí, že Santa "přišel" od Coca coly. To není pravda. Tradice Santa Clause pochází od svatého Mikuláše, který přináší dětem malé dárečky. Američané si příběh trochu upravili.

2. Jaké je tradiční jídlo na Vánoce?
Tradiční americké vánoční jídlo je obvykle šunka nebo krocan se zeleninou nebo se šťouchanými brambory. Také máme sladkosti a sušenky.

3. Kdy slavíte Vánoce?
Většina Američanů slaví Vánoce 25. prosince. Hodně rodin slaví také 24. prosince, ale většinou si nedávají dárky.

4. Jaké jsou vaše tradice?
Záleží na rodině. Moje rodina, tedy obvykle rodiče, bratr, já, prarodiče a občas můj strýc, který přijede na Vánoce, o Vánocích hodně relaxuje. Ráno 25. prosince vstaneme, vypijeme kávu, dáme si sweet bread (*něco jako vánočka*) a otevřeme punčochy. V těch většinou najdeme nějaké malé dárečky nebo sladkosti. Moje mamka mi ráda dává ponožky. Když přijede zbytek mé rodiny, začneme otevírat dárky. Trávíme den společně, a když je dobré počasí, jdeme na procházku. Také vím, že spousta rodin chodí do kostela, záleží na vašem náboženství.

Děkuji za rozhovor

Filipa Janoušková, 8.A

Básnička vševědů

Vesmír je velký,
lidi jsou malí.
Už jsme skoro v pololetí,
Vánoce k nám už letí.

Léto už zmizelo,
květinky to zmrazilo.
Praha? Brno? Ostrava?
Už se i z toho motá hlava.

Zuzana Chlumecká, 5.C

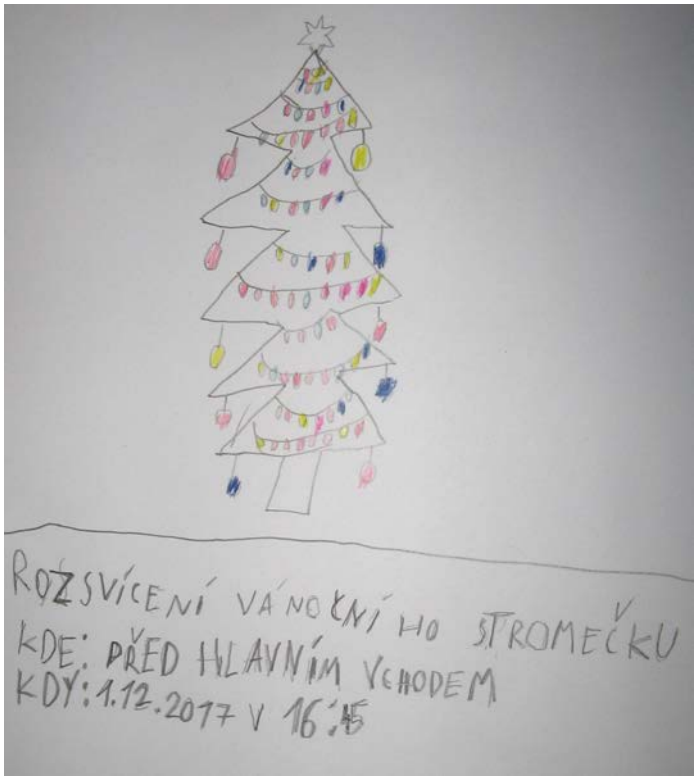

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK, časopis pro žáky ZŠ Jílové u Prahy, Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ Jílové: L. Limprechtová 5.C, K. Novotná 5.C, Š. Ventura 3.C, F. Janoušková 8.A, D. Jirsíková 9.A, T. Novotná 2.C, R. Heppnerová 6.B, T. Hemrlová 4. C, Z. Němcová 5.C, Z. Chlumecká 5.C, T. Loučka 2.B, Y. Bírová 2.C, T. Říhová 6.B
Vedoucí kroužku: J. Venturová, K. Rybářová Graficky upravila: S. Viktorová,
JŠ X., číslo vyšlo 1. 12. 2017, náklad 300 ks, www.zsjilove.cz, skolak@zsjilove.cz Není-li uvedeno jinak, fotografie jsou z archivu ZŠ.